60e jaargang — N° 99. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden. Zaterdag 13 December 1913.

Men schrijft in te Tongeren bij **H. Collée**, uitgever en eigenaar van dit blad.

DE POSTRIJDER verschijnt s woensdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, **Groote Markt, te Tongeren.**

Telefoon N° 12

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Twee maal per week. 4 fr. per jaar.
Een maal » 3 »
Een blad afzonderlijk 10 centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels, vooraan of binnen in het blad : 1 frank den drukregel.

ONS NIEUW MENGELWERK

Zaterdag aanstaande beginnen wij, in ons eerste blad, ons nieuw mengelwerk

MOEDERTROTS

een schoon en hartroerend drama, in 4 deelen door **Paul de GARROS**

1ste deel **Hilda de Zinnelooze**
2de » **De Haat**
3de » **Het drama van Malicorne**
4de » **Meer dan haat.**

Wij twijfelen geenszins of dit boeiend mengelwerk zal met belangstelling door al onze geabonneerden gelezen worden.

Nieuwjaars Prijsraadsel
van den Postrijder

Ik ben in den appel.
Maar niet in de peer ;
Ik zit bij de dame,
Maar niet bij den heer ;
'k Zit niet in het venster,
Maar wel in het raam.
Zegt, raderijes, zegt eens
Hoe is nu mijn naam ?

45 SCHOONE PRIJZEN

waarvan wij hieronder de lijst mededeelen, zullen tusschen de goede oplossers van dit Nieuwjaars Prijsraadsel uitgelot worden.

De uitloting zal publiek plaats hebben in ons verkoophuis, Groote Markt, 37-39, Tongeren, op Donderdag 29 Januari, om 10 ure 's morgens.

In ons nummer van Zaterdag 31 Januari, zal de uitslag afgekondigd worden en in hetzelfde nummer geven wij het prijsraadsel voor de maand Februari.

Om te kunnen deelnemen aan onzen jaarlijkschen raadselprijskamp, moet men drie voorwaarden vervullen :

1° Geabonneerd zijn aan den *Postrijder*.
2° De abonnementsprijs voor 1914 betaalt hebben.
3° De oplossing schriftelijk insturen vóór *Dinsdag 27 Januari*.

* * *

Wij herinneren aan onze lezers dat wij buiten dit jaarlijksch prijsraadsel, iedere maand een raadsel mededeelen, met vier prijzen, met telkens een *zakuurwerk* of een *wekker* als eerste prijs.

Dit jaar werden er aldus tien raadsels, met telkens vier prijzen afgekondigd, zoodat onze abonnenten **40 PRIJZEN** gewonnen hebben en met de 45 prijzen die aan ons nieuwjaarsraadsel verbonden zijn, maakt dit te samen

85 PRIJZEN

die door onze lezers kunnen gewonnen worden.

LIJST DER PRIJZEN
aan ons nieuwjaarsprijsraadsel verbonden.

Eerste prijs : eene prachtige schouwgarnituur.
2. Een spiegel.
3. Een lavaboservies.
4. Een remontoiruurwerk.
5. Een koffieservies.
6. Een wekker.
7. Een bierservies, bestaande uit karaf, glazen en draagbord.
8. Twee schoone vazen.
9. Keukenvoorwerpen.
10. Een kruisbeeld.
11. Petroollamp
12. Ingelijst kunsttafereel.
13. Beeld van 't H. Hart.
14. Een prachtige scheuralmanak.
15 Damezakje in leder.
16. Een kistje van 25 fijne sigaren.
17. Heiligenbeeld.
18. Een pak chocolade.
19. Een geldbeugel (porte-monnaie)
20. Twee sierlijke cache-pots.
21. Een gebedenboek.
22. Geschiedkundige schets der stad Tongeren.
23. Album voor postkaarten.
24. 6 telloorijes.
25. Eene bierkan.
26. 6 vorken en 6 lepels.
27. Geschiedkundige schets der stad Tongeren
28. Kistje van 25 fijne sigaren.
29. Een geldbeugel (porte-monnaie).
30. Beeld van O. L. Vrouw.
31. Eene doos postpapier en enveloppen.
32. Een pak chocolade.
33. Een inktkoker.
34. Een paternoster.
35. 100 visietkaartjes met naam van den prijswinner.
36. Kistje van 25 fijne sigaren
37. 6 tafelmessen.
38 Beeld van den H. Jozef
39. Een lotospel.
40. Een prachtige scheuralmanak.
41. Twee cache pots.
42 Ingelijst kunsttafereel.
43. Een lotospel.
44. 50 visietkaarten met den naam van den prijswinner.
45. Een doos luxe papier en enveloppen.

De goede oude tijd.

Over den goeden ouden tijd wordt er dikwijls nog al eens gesproken. Die bijvoeglijke naamwoorden van « oude en goede » geven ons te denken dat de tijd vroeger beter moest zijn en ook wel, in vergelijkenden zin, dat het op onze dagen er maar ellendig zou uitzien. Zoo komt het ook niet zonderling voor dat wij eenen blik op het verleden werpen, om zoo doende te kunnen oordeelen, welke tijd, de « oude » of « nieuwe » als de beste zal mogen gerangschikt worden.

In den goeden ouden tijd moesten de menschen werken, zich afmatten aan alle zwaar werk ; nu, dank aan der menschen vernuf, wordt de lastigste arbeid meestal verricht door de gezamentlijke beweegkrachten van de stoomtuigen en mekanische toestellen.

De boerenslaven moesten spitten, eggen, ploegen, dorschen, trekken en sleuren zonder ophouden, echt beulenwerk verrichten van 's morgens tot 's avonds, mits vier of vijf stuivers, eenige schotels pap en patatten en een stuk zwart brood voor loon.

Die getrouwd waren, moesten er vrouw en kinders mee onderhouden.

Niemand kan die waarheid betwisten. Men moet geen hart onder zijne borst dragen om niet met medelijden terug te blikken op die arme slaven van vroeger, aan wien alles ontbrak op stoffelijk gebied en die onder zedelijk oogpunt nooit en nergens iets te zeggen hadden.

En met de pachters was het ook niet erg. De prijzen van boter, eieren, vet vee, waren laag, alle lasten en rechten troffen hen en ook bovendien klopte men op hunne kas voor alle goede werken, niettegenstaande zij reeds al de bedelaars moesten onderhouden. — In plaats van met een ressortkar naar de markt te rijden, mochten ze den kruiwagen varen.

Hunne woningen waren in hout, stroo en leem.

Helaas ! zij konden niet verder, omdat van hoogerhand zich niemand om hen bekreunde. Men kon hunne genegenheid best missen, als hunne voortbrenging maar voldeed.

Even erbarmelijk was het gesteld met de handel- en nijverheidswerklieden.

In brouwerijen, weverijen en alle groote en kleine nijverheden moest er gewrocht en gekrocht worden, van voor zonnenopgang tot in den nacht, voor een loon van 12 stuivers daags ! En lang, te lang zelf, heeft het geduurd ; velen onzer lezers hebben het nog geweten.

Te dien tijde ook konden de kinderen niets verdienen.

Aan die arme ambachtslieden ontbrak ook alles. Zij waren zoo slecht betaald, dat zij de middelen niet eens hadden zich behoorlijk te kleeden ; onder dit oogpunt spreidden zij gedurig hunnen erbarmelijken toestand ten toon.

Wij zijn zeker dat er geen enkel werkman eenen overjas kon koopen en hij die er met een voor den dag kwam, droeg den aflegger van zijnen baas. De blauwe kiel was zijn beste tooisel. En welk waren hunne woningen ? Wel, hutten en verkenskotten opeengehoopt in stegen en op hoven.

Met de burgerij was het in evenredigheid gesteld ; zij die aan het hoofd van kleine handels- of nijverheidsinrichtingen stonden, wonnen ruim het brood en konden zich beter de noodzakelijkheden van het leven aanschaffen, maar het was ook al.

In dien ouden goeden tijd gingen de buitenmenschen 's zondags de boomen tellen of op de bank onder de linden, met een keel zoo droog als hooi, kouten. — De pracht welke zij zich toelieten was eenige wolken van zeegrastabak door eene pijp van een halve cent te trekken en daarna met de kiekens naar bed te gaan en met den haan op te staan.

Toen waren er eenige grootere herbergen op den buiten, dewelker ton zoo lang liep, dat het bier al rekkig was als er nog meer dan de helft van het vat moest afloopen.

In het dorp was het wat beter ; des avonds ging men toch een pintje pakken, maar dan gaf men den voorkeur aan de herbergen, welke aan 4 cent het glas schonken.

Naar het voorgaande mag men al het overige dat destijds tot genot en voldoening van burger en werkman zou kunnen strekken hebben, afmeten. — Ja, het vleesch was verkrijgbaar aan een plaket of 16 centen en de boter aan 5 stuivers, en nog moest men de spijzen in dien tijd derven.

Voor de grooten alleen was alles in overvloed.

En op zedelijk gebied was het nog veel droeviger ; alle rechten op voordeelen, de vrijheid zelf, waren de minderen ontzegt. Het onderwijs aan de arme kinderen bestond om zoo te zeggen niet.

Gezag, bestuur, eerbewijzen, gerechtsmacht, dit alles was enkelijk voor edelen, onder de macht van den heer van het dorp.

Ziedaar eenige enkele trekken uit het leven van den goeden ouden tijd. —Onze lezers, die hooren en zien hoe het hedendaags gaat, kunnen nu zelf het verleden met heden vergelijken !

BUITENLAND

Frankrijk

Bij het lijk van zijn zoon gestorven. — Maandag had te Marseille in eene nederige werkmanswoning een aangrijpend tooneel plaats. Zekere Quatrepages, 34 jaar oud, was er overleden ; zijn vader, bij den dood niet aanwezig, werd met de grootste voorzorgen van het gebeurde verwittigd. Nauwelijks had hij den dood van zijn zoon vernomen, of hij liep naar het lijk om het te omhelzen. De arme man bleef bij zijn zoon bewusteloos liggen ; hij was van droefheid gestorven.

— Het monopool van den tabak. — Men kent thans de opbrengst van de lasten gelegd op de tabak in Frankrijk voor het jaar 1912 door de monopool van den tabak.

De totale verkoop van den tabak was van 45,516,935 kilos met eene bruto ontvangst van 407,390,820 frank.

Het verbruik per persoon is te Parijs 1,054 gram. Het Noorden komt aan het hoofd met 2,165 grammen; Lazière heeft het laagste cijfer met 467 grammen.

— Schrikkelijk familiedrama te Locquignol. — De wijk Hachette der gemeente Locquignol, bij Maroilles werd door een schrikkelijk familiedrama in opschudding gebracht.

Tijdens het middagmaal deed de genaamde William aan zijne vrouw Marie Nisen, die zich aan den drank overgeeft, opmerken dat de soep was aangebrand.

De vrouw, die dronken was, nam de opmerking gretig op en wierp den inhoud van hare soep in het aangezicht van haren man.

De zoon, de 16jarige Eugeen William, die nevens zijne moeder zat, verweet die haar handelwijze en snauwde haar toe : « Indien gij zooveel niet gedronken hadt, het eten zou niet aangebrand zijn ! »

Marie Nisen, ten toppunt van woede, nam een mes dat onder haar bereik lag en plofte het in het lichaam van haren zoon.

Het wapen doorboorde het hart van den knaap.

Het slachtoffer wilde vluchten, doch viel en was een lijk.

De gendarmerie van Quesnoy verwittigd, hield de vrouw aan en stelde haar ter beschikking van het parket van Avesnes.

— De godsdienstvrijheid in Frankrijk. — De eerw. heer Ferret, die sedert een vijftiental dagen te Villeneuve-les-Maguelones, eene zending predikte, had reeds verscheidige malen in de straten der gemeente, in tegenstrijd met een gemeentebesluit, eene processie ingericht.

De meier wilde Maandag zich tegen den uitgang der processie verzetten en den eerw. heer Ferret aanhouden doch de processie begaf zich naar eenen bijzonderen eigendom.

De meier vroeg alsdan de hulp van het leger aan den prefekt en vergezeld van acht gendarmen begaf de meier zich naar de pastorij, waar hij den priester aanhield en hem in de meierij opsloot.

De prokureur der republiek van Montpellier, van het feit verwittigd, begaf zich met een kapitein der gendarmerie ter plaats en deed onmiddelijk de eerw. heer Ferret in vrijheid stellen, daar zijne aanhouding niet gewettigd was.

Duitschland.

— Een kogelregen. — Een zonderling voorval dat zich voorgaande week in Elzas-Lotharingen voordeed, wordt thans bekend.

Het 130e regiment infanterie, in garnizoen te Metz, deed, op het grondgebied der gemeenten Wezon, Lorry, Mardigny en Marieulles, schietoefeningen met kogels.

Plots viel er op de huizen van Marieulles een kogelregen neer. De bewoners zagen zich, hevig verschrikt, verplicht de wijk in hunne kelders te nemen. Een kind werd zijne klak door een kogel doorboord.

De burgemeester telefooneerde naar een naburig dorp en vandaar uit kon men den kolonel van het regiment verwittigen, die onmiddelijk het schieten staken deed.

De soldaten hadden zich door den dikken hangenden mist, van richting bedrogen.

— Gevaarlijk. — In den omtrek van Berlijn, tijdens eene opname van een cinema-film, moest eene tooneelspeelster eene leeuwenkooi binnentreden. Zij deed het kranig, doch, toen zij bemerkte dat de dieren haar begluurden, werd zij plots zoo anstig, dat zij de kooi uitstoof, de deur openlatend. Kalmpjes wandelde een leeuw haar achterna. Doch, in de nabijheid had men, voorzichtigheidshalve, post gevat met spuiten, en onmiddelijk werd er op den ontsnapten koning der dieren waterstralen gericht.

Dit stond het beest niet al te wel aan en... het keerde terug naar zijne kooi.

Italië

Een priester gedood. — In de kerk van Avelmino is er een groot Kristusbeeld, dat de geloovigen met juweelen versierden.

Dieven waren in de kerk gedrongen om het Kristusbeeld van de juweelen te berooven. De dieven werden door de eerw. heer pastoor verrast, op het oogenblik dat zij het kruis wilden afdoen. Tijdens den hevigen strijd die de pastoor met de bandieten moest volhouden, sloeg het kruis om en kwam terecht op het hoofd van den priester die den schedel gebroken werd en na weinige stonden bezweek.

Amerika.

Een sneltrein door jongens gered. — De sneltrein n. 55, rijdende van Chicago naar St-Paul met eene snelheid van meer dan 60 mijlen per uur om verloren tijd in te halen, werd in de nabijheid van het dorp Camp Douglas, Wisconsin, voor een ramp bewaard door twee jongens van acht jaar. Deze ontdekten namelijk dat eenige riggels gebroken waren. Door zwaaiën **met hun jassen slaagden zij er in, de aandacht van den machinist juist bijtijds te trekken.**

Dankbare passagiers — er bevonden zich vele reizigers in den trein — haalden geld voor de jongens op, maar deze verdwenen in het bosch, toen zij zagen dat er zooveel werk van hen gemaakt werd.

BINNENLAND.

BRUSSEL — Zoo'n brutale dief heeft men nog nooit gezien. Een kerel stal in eene winkeluitstalling nabij de beurs twee stukken stof. Kort nadien kwam hij er mee terug, om te zeggen dat de koopwaar niet beviel *en hij vroeg het geld terug* (!). Een bediende herkende hem echter als de dief. Daarop wierp hij de stukken naar het hoofd van den bediende en liep de deur uit. Hij werd echter achtervolgd, ingehaald en aan de policie geleverd.

— Ontsporing op de lijn Brussel-Verviers. — De sneltrein 654, die te half vijf maandag namiddag Brussel verliet om ten 6 ure uit Luik voort te reizen naar Verviers, is nabij Chênée, aan de vertakking der lijn van Herve ontspoord.

Daar ter plaatse worden herstellingen aan de baan verricht. De locomotief, eene machien « Flamme, » laatste stelsel, sprong uit 't spoor en kwam in eene gracht terecht. Een wagon 2e en twee van 3e klas, vlogen uit de riggels en de inzittenden, meest allen scholieren, werden tegen elkander geworpen, gelukkig zonder dat een hunner erstig gekwetst werd.

Een wagon aan het einde van den trein was op de riggels gebleven, maar een inwoner van Verviers, M. David, die er in zat met zijne vrouw, werd tegen het portel geslagen en den schedel gebroken.

De vrouw werd ook gekwetst aan het hoofd maar minder erg. Beiden werden naar eene kliniek van Luik gebracht.

De juiste oorzaak van het ongeluk is niet gekend, maar men heeft bevonden dat de locomotief de baan van Herve opreed, terwijl de wagons op de lijn van Verviers voortreden.

Het verkeer op de baan was onderbroken.

De schade is zeer groot. Het getal gekneusden en licht gekwetsten bedraagt, den stoker en den machinist inbegrepen, 34 of 35.

NEVELE — Honderdjarige. — Door frisch en droog weer begunstigd werd te Nevele de honderdste verjaardag gevierd van jonkvrouw barones Ida de Kerchove d'Exaerde, geboren te Gent, op 6 December 1813, tante en meter van M. R. de Kerchove d'Exaerde, gouverneur der provincie Oost-Vlaanderen, en van Mgr dom Robert d'Exaerde, abt der Benedictijnen van den Caesarsberg, bij Leuven.

De bevolking van heel den omtrek nam deel aan het feest, want de eeuwelinge geniet overal de grootste achting.

Versieringen, optochten, kerkelijke diensten, kanonschoten, verlichting, alles was op zijn beste verzorgd en er heerschte onder de bevolking een ongekende geestdrift.

OOSTENDE — Een jonge snuit, kwam des nachts door het Marie Henriette park, toen er eensklaps twee kerels voor hem sprongen en hem zijne beurs vroegen. De snuit gaf de twee bandieten in plaats van geld wat vuistslagen, weldra lag er een met bebloed aangezicht bewusteloos ten gronde. De tweede die het hazenpad wilde kiezen, kreeg zulken hevigen stoot in de zijde, dat hij nevens zijnen makker rolde. 's Morgends werd deze laatste door voorbijgangers, bijna dood van koude ter plaats gevonden. Men heeft hem in allerhaast naar het gasthuis gebracht.

DINANT — Stroopersdrama — *3 dooden.* — Ridder Leon de Theux de Montjardin, die te Denhi logeerde bij zijnen schoonvader, M. de Hariet, gewekt door in de nabijheid geloste geweerschoten, was opgestaan en ging den jachtwachter wekken die, vergezeld van zijnen hond, met den ridder op zoek ging naar de stroopers.

Zij betrapten hen en toen de hond op hen toesprong, schoten zij in de richting van den kasteelheer. M. de Theux beantwoordde hunne schoten en trof eenen der stroopers in het been.

De tweede strooper loste nu op zijne beurt twee schoten en trof tweemaal M. de Theux in het gelaat.

De wachter, zijnen meester ziende vallen, schoot nu op zijne beurt en trof de andere in volle borst, zoodat deze morsdood viel.

Ook de hond was doodgeschoten.

Later — Het schrikkelijk drama kost drie menschenlevens. De gekwetste wildstrooper stierf woensdag morgend aan zijne wonden.

Ridder de Theux, dien men eerst niet doodelijk gekwetst meende, stierf eveneens woensdag voormiddag.

Ridder de Theux heeft, alvorens te sterven, nog bij volle kennis de H. Sacramenten ontvangen.

Dit schrikkelijk drama heeft in heel de streek een pijnlijke ontsteltenis teweeg gebracht.

Ridder de Theux, die algemeen geacht werd, was 25 jaar, getrouwd en vader van drie kinderen.

De eerst gedoode strooper, Arsène Sabottier, was 27 jaar ; de tweede, Damoiseaux, slechts 18 jaar.

Alleen de jachtwachter is dus levend uit den strijd gekomen. Een nacht dien hij stellig niet licht vergeten zal.

De stroopers hadden reeds goeden buit gemaakt. Zij hadden reeds 22 fezanten geschoten.

Damoiseau was een strooper van beroep die reeds meermalen vervolgd werd en nu andermaal voor de rechtbank van Dinant was gedaagd.

De andere strooper, Sabottier, zou dees dagen in het huwelijk treden.

— Moedermoord per ongeluk — Woensdag namiddag bevond zich de 22-jarige zoon Thiry, wonend Hippodroomlaan, 59, te Elsene, in de keuken van het ouderlijk huis en maakte zich gereed, naar zijn bureel te gaan, wanneer zijne moeder hem vroeg haar zijn revolver te overhandigen, om zich tegen inbrekers te kunnen verdedigen.

De zoon nam het wapen uit eene lade, toonde aan de moeder hoe het werkte. Bij ongeluk raakte hij den trekker aan en een schot ging af. De kogel trof moeder Thiry in volle voorhoofd en zij stortte als eene massa neer.

In zijne verslagenheid schoot de zoon nogmaals met het gevolg dat een kogel hem door de onkerhand vloog.

Op het hulpgeroep van den zoon snelden geburen toe, die de moeder opnamen, doch de arme vrouw was op den slag gedood.

Het parket is in den namiddag ter plaats van het drama afgestapt.

De moeder die ziekelijk was en alleen met haren zoon woonde, was, wanneer zij alleen moest blijven, altijd bang van door dieven overvallen te worden.

Zinneloos van schrik, wanhopige kreten uitend, liep de jongen in de kamer rond en deed alzoo, een onwillekeurig, het tweede schot afgaan.

De arme jongen is door de policie ter beschikking van het parket gesteld.

GANSHOREN — Slechte zoon. — In de Kerkveldstraat, wonen de echtgenooten Castelein, die verscheidene kinderen hebben, waaronder een zoon, Theodel, 17 jaar oud. Deze, in slecht gezelschap verkeerend, is op een kwaden weg geraakt en keert soms zeer laat in den nacht huiswaarts. Hij keerde zondag middag dronken huiswaarts.

Daar zijn vader hem over zijn schandelijk gedrag streng berispte en dreigde hem het vaderlijk huis te ontzeggen, werd de zoon woedend en riep uit :

— Zoo ge mij durft buiten werpen, moet gij er alles aan !

Terzelfdertijd haalde hij een revolver te voorschijn en schoot tweemaal in de richting van zijn vader en zijne moeder. Niemand werd gelukkiglijk getroffen. De slechte zoon verwijderde zich dan spoedig en trok terug naar de kroeg.

De veldwachter Baelkens, op de hoogte gebracht der gebeurtenissen, zette zich op weg om den dronkaard te ontmoeten.

In eene herberg van het dorp trof hij den zoon Castelein aan en nam hem in hechtenis. In zijne zakken vond men nog eenen met vier kogels geladen revolver.

— In 't gemeentehuis van Elsene. — De personen die Vrijdag de zitting van den raad hadden bijgewoond waren getuigen van een ongewoon tooneeltje.

Ten gevolge van eene zinspeling, onlangs in het paleis van justitie gedaan door een liberalen gemeenteraad, is er gemaakt op eenen avocaat, M. X., oordeelde deze zijne goede trouw in verdenking en hij schreef naar den raadsheer eenen brief in welken hij aan hem uitlegging of verontschuldigingen eischte.

De brief bleef onbeantwoord.

Toen zond advocaat X. twee getuigen naar den raadsheer. Deze werden doorgezonden.

Nu Vrijdag wachtte de advocaat zijnen vijand af aan de deur der raadzaal in het gemeentehuis, bij het einde der zitting. En toen hij hem zag buiten komen, greep hij hem vast en sloeg hem herhaalde malen tegen den marmeren vloer.

Toen snelden de andere leden, de burgemeester, de schepenen op het gerucht toe en zij riepen om de policie. En er daagden twee agenten op, die den advocaat, den raadsheer en al de getuigen met den burgemeester aan het hoofd, naar het policiebureel leidden, waar proces-verbaal werd opgemaakt.

— Het einde van een drama. — Men herinnert zich waarschijnlijk het drama, dat in de rue St-Gilles, te Luik, plaats had.

Rond 11 uren 's avonds sloot Mej. Louise Ringlet, winkelierster haar venterlinden en ging ook de deur sluiten toen een man binnen kwam om nog voor 10 centiemen eene kleinigheid te koopen. Hij sprong op de juffer toe om haar neer te vellen en te bestelen.

Maar de verloofde van het meisje, de 22jarige Victor Mulkin, die in de nevenkamer zat, snelde op haar hulpgeroep toe en toen loste de indringer vier revolverschoten, die allen Victor troffen.

Mulkin werd naar het gasthuis gebracht waar hij nu Maandag nacht, na twee maanden schrikkelijk lijden gestorven is.

Wat de moordenaar betreft, deze is nog steeds onvindbaar.

— Bandieterij te Namen. — Dinsdag morgend rond 4 uren werd vrouw Binamé, eene herbergierster, nevens den trekweg van La Plante uit den slaap gewekt door een ongewoon gerucht in hare slaapkamer.

Zij stond op maar zij werd vastgegrepen en kreeg op hetzelfde oogenblik twee geweldige slagen op het hoofd, zoodat zij bewusteloos neerviel.

En van die bewusteloosheid maakten de mannen, die zij had bemerkt gebruik om eene kas open te breken en er 1100 fr. in bankpapier uit te stelen, en dan langs het venster te verdwijnen.

Zij waren ook langs daar binnen gekomen, wat hen wel gemakkelijk was, daar de vrouw de gewoonte heeft, met open venster te slapen. Zij hadden eene ladder tegen den gevel geplaatst.

De policie zoekt de bandieten op.

— De geheimzinnige moord van Moerkerke. — Het onderzoek over deze geheimzinnige zaak wordt ieverig voortgezet. Talrijke personen zijn reeds ondervraagd geweest, niet alleenlijk van Moerkerke en Vyve-Capelle, maar zelfs van vele verafgelegen gemeenten tot uit Holland toe.

De opgenomen voetsporen zullen wellicht niet kunnen toegepast worden, want het is zeker dat de moordenaar de schoenen, die hij den dag der misdaad droeg, zal vernield hebben.

De dader moet zeer waarschijnlijk een jager zijn, en in alle geval een uiterst fijne schutter.

Het onderzoek heeft uitgewezen dat mevrouw de Boesinghe, wanneer haar echtgenoot ter jacht was vertrokken, denzelfden namiddag alleen met den tram naar Brugge was gereden om dan des avonds samen met het slachtoffer naar Vyve-Capelle terug te keeren. Mevrouw heeft aan haren echtgenoot verteld dat er 's namiddags een man haar in den tram zeer zonderling bekeek en dat zij er van bevreesd was. Zij kon de beschrijving van dezen persoon geven, en men is er in gelukt hem te ontdekken. De man heeft echter het gebruik van zijn tijd, op het oogenblik der misdaad kunnen opgeven.

Dagelijks komen naamlooze brieven toe bij het parket. Verscheidene personen die verdacht waren, zijn ondervraagd geweest, doch allen hebben een alibi kunnen opgeven, dat echt bevonden werd.

— 10,000 fr. gestolen in eene kazerne. — Tengevolge der aankomst van nieuwe troepen, te Doornijk, heeft de kazerne van 't 3e regiment der jagers te voet zekere wijzigingen ondergaan. Tijdens den duur der werken werd het bureel van den eerste kapitein naar het uiteinde van de binnenplaats overgebracht. Wetend dat de soldaten zaterdag hun soldij ontvingen, drongen dieven vrijdag nacht in dit bureel, na over een muur van drie meter hoogte te zijn geklauterd.

Dadelijk vielen zij de brandkast aan, die ongeveer 500 kilo's weegt en welke aan den plankenvloer was vastgehecht, wisten ze los te maken en langs het raam op den koer te doen glijden. Daar openden zij dit geldmeubel en haalden er den inhoud uit : meer dan 10,500 frank in geld spaarboekjes, enz.

Het onderzoek onder de manschappen der kazerne leverde geen uitslag op.

— Waar men het gaat zoeken ! — In zake eetwarenvervalsching moet men tegenwoordig van niets meer verschieten.

Zoo is nu een handelaar van Lyon door de rechtbank dier stad veroordeeld geworden om onrijpe appelen verkocht te hebben voor rijpe. De man had heel eenvoudig de schil rood geverfd !

't Schijnt dat zulks nog meer gedaan wordt. Men zal dus moeten oppassen bij 't aankoopen van die sappige vruchten.

— Adriaan Van de Venne, een Hollandsche schrijver, zegt : Apen zijn *Hoovaerdig*, kikvorschen, *Gierig* ; katten en honden, *Gul* ; ratten, *Wreet* ; verkens, *Gulzig* ; ezels, *Lui* ; uilen, *Nijdig*, — hebben wij de zeven hoofdzonden of ik en ken het niet ? — En hoe zijn de menschen ?... Ik laat mijne lezers zelven daarop antwoorden dezen keer...

— Dinantsche koeken. — De « Couque de Dinant » is een soort peperkoek uit speltmeel en honing vervaardigd ; het is het suikergebak dat het meest den Romeinschen platkoek of *placenta* gelijkt.

Op de oudste vormen, in welke de « Couque de Dinant » gebakken werd, zag men geheimde hoofden van Romeinsche keizers, voorwerpen uit de godenleer, enz. Nu vindt men er landschappen, kasteelen, schilderingen, enz., op.

Sedert den oorsprong heeft deze koek van dezelfde stoffen vervaardigd, doch men zocht meer en meer in de schoonheid der teekening te vorderen. Met Sint-Nikolaas ziet men zekere van deze koeken, welke de groote van een middenmatig rad hebben en 5-6 kilos wegen.

De koekennijverheid te Dinant gaf aanleiding tot eene andere, welke eveneens in de middeleeuwen zeer bekend was : het op koper graveeren. De koperbewerkers waren dikwijls groote kunstenaars in hun vak. In het begin vervaardigden zij alleen de vormen voor de koekenbakkerij, gelijk er eenige bakkers van Dinant nog bezitten, de eenen in koper de anderen in lood of potaarde. Later werden alle mogelijke huisgereedschappen in koper geslagen en met de fijnste teekeningen versierd. Tot nu toe is deze laatste nijverheid nog bekend onder den naam van « Dinanderie ».

— Jachtongeluk — *Een doode.* — Een smartelijk nieuws is zondag avond te Brussel ontvangen : de bekende sportman en groot nijveraar Jenatzy, te Schaarbeek, werd te Habay-le-Neuve, in de Ardennen, tijdens een jachtpartij, door een geweerschot gedood.

M. Jenatzy, fabrikant van rijwielbenoodigdheden, licht- en autobanden, is een zeer bekend man in de sportwereld. Hij was het die de autonijverheid en autosport ten onzent invoerde. In 1903 was hij overwinnaar in den kampstrijd voor de schaal Gordon Bennett in Ierland en behaalde daarna nog vele overwinningen in menige koers.

HET NIEUW FRANSCH MINISTERIE.

Te midden, langs boven : Gaston Doumergue, voorzitter van het kabinet en minister van buitenlandsche zaken.

Van links naar rechts, van boven te beginnen : René Renoult, binnenlandsche zaken ; Malvy, handel, post, telefoon en telegraaf ; Alb. Métin, arbeid ; Raynaud, landbouw ; Albert Lebrun, koloniën ; Fernand David, openbare werken ; Monis, marine ; Bienvenu-Martin, justicie ; Joseph Caillaux, financiën ; Noulens, oorlog ; René Viviani, openbaar onderwijs.

Oordeel der pers.

De *Eclair* zegt dat de parlementaire keuken nooit een slechter te verteren schotel heeft opgedischt.

De *Figaro* : Zoolang wij het besluit niet in den *Officiel* gelezen hebben, moet men zeggen dat zulk een ministerie niet bestaanbaar, niet leefbaar is, is het niet een fabel, dan is het eene uitdaging.

In den *Homme libre* roept M. Clémenceau victorie, omdat al de gematigden knarsetanden, wat volgens hem beteekent dat de zaken der republiek op een goeden weg zijn.

De *Humanité*, door de pen van M. Jaurès, vraagt zich af, of 't ministerie wel de eer waard is van al die razende uitvallen in de reactionaire pers te lezen.

Nooit, zegt de *Autorité*, hebben wij somberder uur van schande en vernedering beleefd.

De *Aurore* daarentegen, meent dat het nieuw ministerie met sympathie zal onthaald worden door de meerderheid der republikeinsche partij.

L'Echo de Paris schrijft dat het Doumerguekabinet den bijnaam verdient van : *Kabinet der nulliteiten !*